

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

سیدهاشم سدید
۰۳ جون ۲۰۱۶

چطور شد که "حکمتیار" صلح پیشنهادی دولت را پذیرفت؟

اعلام آمادگی حزب اسلامی "گلبدین حکمتیار" برای ختم دشمنی و جنگ با دولت موجود افغانستان و انعقاد پیمان صلح برای بسیاری از آگاهان امور سیاسی کشور و کسانی که تجارب کافی از وعده های "گل نی" و عملکرد های ضد و نقیض این حزب طی چهل - چهل و پنج سال گذشته دارند، صرف نظر از این که موجبات حیرت و تعجب قاطبه ملت را باعث گردیده است، انعکاسات ناهمگونی را به وجود آورد که ناشی از باور و نابوری و بیم و امید همه می باشد. یک گروه از این انسان ها این قدم را به فال نیک گرفته و ابراز آرزومندی می کنند که اگر خدا بخواهد با این کار "حزب اسلامی" و دولت رخنه ای برای نزدیکی توأم با آرامش و صلح، اتحاد مردم و ختم جنگ در کشور ما به وجود خواهد آمد که بالاخره، دیر یا زود، طالب را نیز به این کار تشویق خواهد کرد. گروه دیگر این گونه تشبثات "حزب اسلامی افغانستان" را با تجاربی که در گذشته از پیمان های سست و شکننده و بدقولی هائی که "حکمتیار" با این و آن حزب و حرکت و جنبش و تنظیم بسته و شکسته است چندان نمازی نمی دانند. نگارنده فعلاً در این قسمت ابراز نظر قاطعی نمی کند، زیرا با عملکرد های گذشته این حزب واقعاً جائی برای ابراز نظر قطعی درخصوص موضع گیری های رهبر این حزب در قبال جنگ و صلح باقی نمی ماند. هر چند نگارنده خود را در آرزومندی های آنانی که به استقرار صلح و ختم جنگ در کشور امیدوارند شامل می داند، ابراز نظر در این مورد را می گذارد به زمان که بهترین محک برای آزمایش و تعیین عیار هر چیزی، از جمله آینده این پیشنهاد و این پیمان در عمل خواهد بود. علاوه بر این، بحث نگارنده در این جا این موضوع نیست که آخر کار قهر و آشتی و جنگ و صلح "حکمتیار" و حکومت "غنی - عبدالله" به کجا خواهد کشید، بلکه تعلیل آمادگی حزب اسلامی افغانستان یا بهتر بگویم آمادگی "گلبدین حکمتیار" برای پیوستن به پروسه صلح پیشنهادی دولت افغانستان است که مورد حمایت و پشتیبانی قاطع و همه جانبه دولت امریکا و متعهدینش می باشد. دولتی که این "حکمتیار" (باید؟!) شدیداً با آن مخالف باشد!

"حکمتیار" نظر به اظهارات خودش با آمدن و ماندن امریکا به افغانستان موافق نبود. این سخن را او حتی همین اکنون هم می زند. قانون اساسی افغانستان را قبول ندارد. دولت را دست نشانده امریکا می خواند. چندین بار به صورت علنی و رسمی از طالب پشتیبانی نموده است. یک یا دو بار آمادگی خود را نیز با همکاری با طالب اعلام داشته است. بار ها اعلام نموده است که یکی از شرایط آماده شدن وی برای صلح خروج نیرو های خارجی، یعنی نیرو های امریکائی و

متعهدین آن از افغانستان می باشد. می گوید که دولت باید عوض شود و قانون اساسی هم باید طوری تعدیل و اصلاح گردد که بیشتر رنگ و بوی اسلامی داشته باشد. این ها و یک تعداد مسائل دیگر جزئی از خواسته های "حکمتیار" برای پیوستن به روند صلح و امضای پیمانی در این خصوص بوده است. طوری که دیده می شود، هیچ کدام از این خواسته ها عملی نشده است، خواسته هائی که با تأکید بدان ها پای می فشرد و همیشه می گفت تا این خواسته ها برآورده نشود، حاضر به صلح و همکاری با دولت نخواهد شد. حال چه شد که "حکمتیار" به یک بارگی و بدون این که خواسته هایش برآورده شود، حاضر شده است تا با دولت صلح کند؟ آیا دلیل این کار پیری است؟ "حکمتیار" یکی دو سال بعد هفتاد ساله خواهد شد. گفته می شود انسان هرچه پیر تر شده برود، محافظه کارتر می شود. در جوانی انسان بیشتر روحیه انقلابی دارد و برای هر کاری پرمخاطره تهور بیشتر دارد. زمان زیادی پیش رو دارد و امید دست یافتن به مقاصد به او قوت قلب، امید و حوصله فراخ می بخشد. زمان، در جوانی به کندی می گذرد. به این دلیل جوان از انتظار طولانی به بار نشستن کار و پیکار و زحمت و تلاش و خود را به آب و آتش زدن خسته و دلزده نمی گردد، اما پیری، چیزی دیگری است! گذر زمان تند تر می شود و ترس از آخر کار انسان را وادار بدان می سازد که به حداقل ها هم راضی شود و به آنچه برایش میسر می شود، به عنوان غنیمتی باد آورده، تن در دهد. کوه به کوه دویدن و از غاری به غاری با ترس و هراس خزیدن - اگر چه در مورد "حکمتیار" این گفته صدق نمی کند - و در معرض مرگ و خطر راکت هواپیما های بدون سر نشین و نیرو های کماندو و بحری و سوءقصد و ترور و... مانند "بن لادن" و "ملا عمر" و "ملا منصور" قرار داشتن، تا چه وقت؟؟ چهار روز دیگر زندگی را غنیمت دانستن، نشانه بلوغ فکر و علامت پختگی و هوشمندی است؛ هم این چهار روز و هم دست یافتن به یک چوکی هدیه ای است که باید قدر آن را دانست.

شیر است که اگر پیر شود، باز هم شیر است؛ انسان، انسان است با هزار آرزو و هوس و ترس و بیم و امید و عارضه و کسالت و پیری و...؛ یا اینست که بازی موش و گربه ای که سناریوی آن به وسیله امریکا، بزرگ ترین سناریو نویس جهان معاصر نوشته شده بود، با جدی شدن این سناریو نویس، یعنی آقای "اوباما" در قضایای افغانستان - پاکستان به مراحل آخر خود رسیده است و وقت آن آمده است که "حکمتیار" که بخشی از این بازی موش و پشک بود و او را برای همین روز ننگه داشته بودند، برای اجرای نقش تعیین کننده اش وارد صحنه شود؟ این تصور از امکان دور نیست، زیرا اگر چنین نمی بود، آیا "حکمتیار" جرأت می کرد بدون موافقه و استیذان پاکستان که یک عمر بالای این نازدانه ضیاءالحق سرمایه گذاری کرده است با دولت افغانستان ترک خصومت و دشمنی و جنگ نموده پاکستان را به قصد اشتراک در دولت افغانستان و تلاش برای آوردن صلح ترک کند؟

گفته می شود که امریکا قصد دارد توازن به هم خورده، یا اصلاً ناموجود در حاکمیت افغانستان را به نفع "اشرف غنی" دگرگون سازد تا بهتر بتواند نقد خود را عیار کند. از قرار معلوم چشم پتکان "غنی - عبدالله" حوصله سیاست مداران موجود امریکا را هم سر برده است.

تئوری سوم، که برخی آن را مطرح می کنند این است که امریکا به مشوره انگلیس قصد دارد به شکلی از اشکال زمینه انتخابات قبل از وقت را مهیا کند و از افراد حزب اسلامی به گونه یک تشکل واحد بعد از ادغام دو باره این حزب که در واقع تاکتیکی بیش نبوده است به عنوان وزنه ای به نفع پشتون ها استفاده کند. به اساس این تئوری این تصمیم برای آن گرفته شده است که افغانستان را که دولت آن عملاً سترون یا به اصطلاح فرنگی ها "infertile" گردیده است از این حالت نجات داده حکومت آن را یک دست بسازد. این تئوری تا کجا واقعیت دارد و چقدر عملی خواهد بود، صاحبان آن بدان جواب خواهند گفت؛ بنده بی دخل است!

همانگونه که گفته شد، جواب همه این سخنان را، اگر کمی حوصله داشته باشیم، زمان که حلال همه درد ها است، به درستی خواهد داد.

با نگاهی مختصر به تاریخ تقریباً پنج دهه گذشته کشور، به ویژه سیاست های "حزب اسلامی افغانستان" به رهبری "گلبدین حکمتیار" به سهولت می توان به این نتیجه می رسید که حزب اسلامی تنها زمانی که از نظر قدرت نظامی در برابر مشکلی قرار گرفته است وقتی مشکلات سیاسی به نقطه اوج خود رسیده است، یا زمان نقل و انتقالات قدرت از یکی به دیگری بوده دم از صلح زده است.

۲۰۱۶/۰۶/۰۲